

succulenta

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Sulcorebutia krahni

foto Buining

50STE JAARGANG
NO. 1
JANUARI 1971

1971

IR. A. F. H. BLAUW, voorzitter

Het jaar 1970 is ten einde, een nieuw jaar 1971 kondigt zich aan.

Voor Succulenta was 1970 een jaar van belangrijke wijzigingen.

Dr. van Beek trad af omdat hij meende niet voldoende bijdrage tot het bestuur te kunnen leveren (waarmede wij het tussen haakjes niet eens waren) en werd opgevolgd door de heer Braveboer.

Wegens drukke werkzaamheden en door een niet 100%-tige gezondheid, gaf de heer Hellendoorn te kennen heen te gaan als penningmeester, doch wij vonden de heer Link bereid deze taak over te nemen.

De heer Sterk moest ook om gezondheidsredenen zijn functie als hoofdredacteur opgeven en hierin werd voorzien doordat de heer Buining verklaarde bereid te zijn als zodanig te fungeren, terwijl de heer Noltee hem daarbij zal assisteren, speciaal voor de vetplanten.

Helaas moesten wij ook voorgoed afscheid nemen van verschillende leden en daarbij wil ik speciaal Dr. de Boer memoreren, wiens unieke verzameling thans deel uitmaakt van ons Succulentarium.

Nieuwe statuten en een nieuw huishoudelijk reglement kwamen tot stand, de Koninklijke goedkeuring is aangevraagd. Het tijdschrift heeft in elke aflevering een kleurplaat gekregen en het novembernummer werd extra lijvig ter herinnering aan Mej. van den Thoorn.

En zo kunnen we met zekere voldoening op het wel en wee van onze vereniging terug zien, maar geheel voldaan zijn we nog lang niet. De enquête toonde wel aan dat er nog vele opgaven liggen te wachten, die we met Uw hulp in 1971 hopen aan te vatten.

En zo gaan we met veel plannen 1971 tegemoet.

Moge Succulenta in het komende jaar groeien en bloeien en mogen onze planten daarin een voorbeeld voor ons vormen.

Sulcorebutia krahni Rausch

WOLFGANG KRAHN

Op mijn reis naar de groeiplaatsen van cactussen in Peru en Bolivië kwam ik in mei 1964 in Cochabamba. Op grond van haar ideale centrale ligging, werd deze stad door mij als hoofdkwartier en uitgangspunt van mijn verzamelreizen gekozen.

De straatweg van Cochabamba naar Santa Cruz brengt ons in de oostelijke lagere regionen van Bolivië en is momenteel nog de enige geasfalteerde hoofdstraat van het land; waardoor zij als vanzelfsprekend de as van mijn voorgenomen tochten naar de groeiplaatsen der cactussen werd. In 't bijzonder gold mijn belangstelling de bij de liefhebbers zo begeerde **Parodia's** en ook de **Sulcorebutia's**. Onder anderen zocht ik naar **Parodia comarapana** Card., die ik ten noorden van Comarapa hoopte te vinden. Bij een eerste poging in het voorjaar van 1964 vond ik weliswaar vele interessante andere planten, maar niet de gezochte **Parodia**. Daarom probeerde ik het in september nogmaals. Van Comarapa volgde ik eerst een riviertje, dat ik bij een doorwaadbare plaats overstak naar het noorden. Daarbij viel mijn aandacht op een berg, waarvan de rode zandsteen door de vrij schaarse begroeiing heen schemerde.

Dit gaf mij het onbestemde gevoel, dat zich ontwikkelt uit het veelvuldig verzamelen van cactussen en het observeren van de groeiplaatsen, dat hier een nader onderzoek lonend zou zijn. Inderdaad groeiden daar van de halve hoogte der berg tot bijna aan de top, deels op relatief vochtige met mos begroeide plaatsen, prachtige exemplaren van **Parodia comarapana**. Op meer beschutte plaatsen noteerde ik nog exemplaren van **Samaipaticereus corroanus** en een aardorchidee **Epidendrum ibaguense**. In de hoop een boeiend uitzicht te hebben, steeg ik tot de uiterste top van de berg. Het panorama van het dal en de verdere omgeving was inderdaad prachtig, maar nog meer interesseerde mij een op het vlakke plateau van de top en de voortgaande berggrug op ongeveer 2000 m hoogte, groeiende cactus species. Op het eerste gezicht en ook doordat ik slechts enkele dagen tevoren **Weingartia pulquinensis** gevonden had, dacht ik allereerst een **Weingartia** species ontdekt te hebben. Bij een nadere beschouwing bleek echter weldra, dat het hier een nog onbekende **Sulcorebutia** betrof. Vanwege de op het eerste gezicht daadwerkelijke gelijkenis met een **Weingartia**, stuurde ik de planten naar Europa onder de voorlopige naam van 'Sulcorebutia weingartioides' met het verzamelnummer 279. In 1970 heeft Walter Rausch, die over een grote kennis beschikt van van **Lobivia**, **Rebutia** en **Sulcorebutia**, na zijn derde reis, waarop hij ook de onderhavige plant kon verzamelen, in 'Kakteen und Sukkulanten' nr. 6, juni 1970, p. 104, deze soort onder de naam **Sulcorebutia krahni** beschreven. Intussen was de provisorische naam **S. weingartioides** ook door Friedrich Ritter gebruikt voor een andere weinig bekende **Sulcorebutia**.

Opgemerkt moge worden, dat de Bolivianen ter plaatse deze plant, evenals de eveneens geelbloeiende **Parodia comarapana**, met dezelfde naam namelijk 'Anchapanco' betitelen. Bovendien is niet oninteressant, dat **Sulcorebutia krahni** Rausch aan de oostelijke rand van het verspreidingsgebied van het genus werd gevonden.

Beter dan door woorden wordt het uiterlijk van deze plant weergegeven op de door de heer Buining gemaakte kleurendia van een importplant. De bedooring is in kleur en dichtheid variabel, gele en bruine tinten overwegen. De bloemen zijn zeer uniform glanzend geel en verschijnen vaak in gesloten kranen. Voor een nauwkeurige beschrijving wordt verwezen naar de publicatie van Walter Rausch.

De planten groeien bij ons wortelecht zeer goed. In overstemming met de groeiplaats is zandige, doorlaatbare, minerale grond aan te bevelen. De bloemen verschijnen na een zo licht mogelijke overwintering in het vroege voorjaar. De bedooring en de groei worden door het kweken in een platte bak gunstig beïnvloed.

Oude bekenden en nieuwe aanwinsten uit het geslacht *Othonna*

NOLTEE en VAN DONKELAAR

Groep II C: Stamsucculenten met sterk verdikte, zeer korte stammetjes, die zich niet of nauwelijks vertakken.

amplexifolia

Deze naam wordt niet in Jacobsen vermeld en evenmin in het Repertorium Plantarum Succulentarum. Waarschijnlijk is het dus een nomen nudum. In

Othonna amplexifolia

foto Noltee

Othonna pygmaea

Othonna sonchifolia

Othonna minima

foto Noltee

Othonna intermedia

Othonna minima

foto: Noltee

een artikel in het Bulletin van de ASPS wordt de soort wel door Rowley vermeld. Te zijner tijd hopen we aan deze soort een afzonderlijk artikel te wijden.

auriculaefolia

Komt voorzover ons bekend niet in de Nederlandse verzamelingen voor. Deze soort zou volgens de literatuur gelijken op *intermedia* en *tuberosa* en zou een voor Othonna's uitzonderlijk grote bloem van bijna 2 cm doorsnee bezitten.

cacalioides

Deze soort vertoont eveneens gelijkenis met *intermedia* en *tuberosa*. Vormt een afgeplat-rolronde caudex van 2-3 cm doorsnee met een wollige top. De bladeren zijn lancet-spatelvormig, kaal, gaafrandig of met 1-2 tanden, 10-15 mm lang en 4-6 mm breed.

digitata

Deze naam was in de ons ter beschikking staande literatuur niet te vinden; wel worden planten onder deze naam uit Zuid-Afrika geïmporteerd. Ook van deze soort hopen we te zijner tijd een beschrijving te geven.

hallii

Deze plant hoort volgens Rawe thuis in de groep: *cacalioides*, *intermedia* en *tuberosa*. Waarschijnlijk nog niet in Nederland ingevoerd.

linearifolia

Voor deze soort geldt hetzelfde als voor *O. digitata*.

minima

Zoals de naam al zegt is dit inderdaad een zeer kleinblijvende soort.

De caudex steekt maar juist boven de grond uit; daardoor kan, hoewel de caudex meerdere groeipunten vormt, nauwelijks worden gesproken van vertakking in de gewone betekenis van het woord.

De gesteelde bladeren, die aan de top getand zijn, komen dus rechtstreeks uit de stengelvoet. Jacobsen geeft als afmetingen van de bladeren op: $\pm$ 25 mm lang en 7-9 mm breed. In cultuur kunnen ze echter een aanzienlijk grotere lengte bereiken waardoor ze niet meer eirond zijn maar spatelvormig worden.

De bloemhoofdjes staan op naar verhouding zeer lange en ranke steeltjes. Het is werkelijk een wonderlijk gezicht, zo'n gracieuze tooi van bloempjes op zo'n ruw, als het ware introvert stukje stam. Door dit contrast hoort *O. minima* samen met enkele andere soorten uit dit geslacht zeker tot de meest wonderlijke planten in onze verzamelingen.

pygmaea

Deze plant lijkt veel op *O. minima* maar heeft duidelijkere takjes en grotere bladeren. Zoals vele Othonna's heeft ook deze soort een uit verschillende lagen opgebouwde bast, die in stukjes loslaat.

De bladeren zijn breed spatelvormig en meestal stomp, soms afgeknot of tamelijk scherp. Ze zijn gaafrandig of lichtelijk gekarteld, vaak ook met enkele tandjes.

retrorsa

Interessante soort met een caudex van 5-6 cm hoog en 2-3 cm doorsnee. De lange smalle bladeren, die in een bosje aan de top blijven staan vallen in de droge tijd niet af en geven de plant het uiterlijk van een half afgevreten pol gras. De plant is volgens Rawe zeer bloeiwillig en bijzonder aan te bevelen.

sonchifolia

Een laag plantje met fraaie, naar verhouding zeer grote, langwerpige bladeren, die een geschulpte rand hebben.

De foto laat duidelijk deze vreemde bladvorm zien.

spektakelensis

Lijkt veel op *O. retrorsa*, maar de plant blijft in zijn geheel wat kleiner.

tuberosa

Een plant met een meestal onvertakte caudex, die aan de basis bebladerd is. De gesteelde bladeren zijn breed eivormig, stomp en onregelmatig gekarteld.

Enkele van de foto's bij dit artikel werden ons verstrekt door Mr. Ron Ginns, een van de bekendste Engelse succulentieliefhebbers. Ze werden vervaardigd door E. W. Withers. Gaarne spreken wij hier onze dank voor deze medewerking uit. De foto's werden reeds gepubliceerd in het maart-nummer van de N.C.S.J. Het is interessant de twee foto's van *O. minima* met elkaar te vergelijken. De plant met de korte blaadjes is nog maar kort in cultuur, de andere is aan zijn tweede seizoen 'in gevangenschap' bezig.

Bij het schrijven van deze Othonna-artikelen werd de volgende literatuur geraadpleegd:

BERGER: Stapelieen und Kleinien.

GINNS: Nat. Cactus & Succulent Journal, juni 1968 en maart 1970.

JACOBSEN: A Handbook of Succulent Plants.

RAUH: Die grossartige Welt der Sukkulenten.

RAWE: Bulletin of the Afr. Succ. Plant Soc. Vol 4, no 4 (sept./okt. '69).

ROWLEY: idem, Vol. 3, no 6, (jan./febr. '69).

Ceropegia ampliata

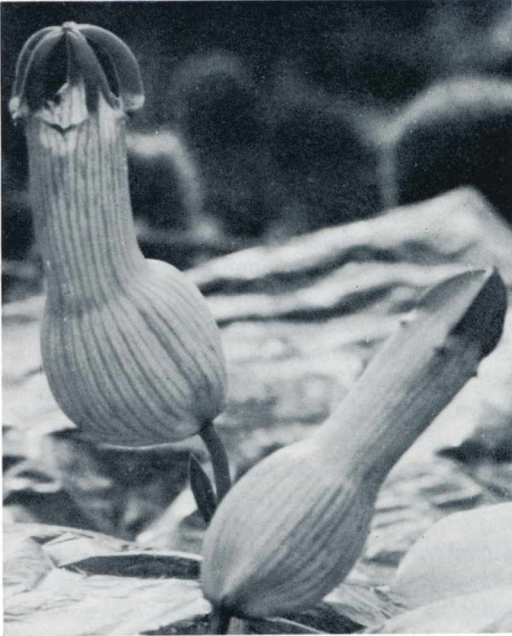
A. N. BULTHUIS

Vele liefhebbers trekken er op uit in deze tijd van gemakkelijk en snel reizen, waarin afstanden zo betrekkelijk geworden zijn. Regelmatig komen dan mensen vragen naar de namen van de planten, die ze hebben medegebracht, in de meeste gevallen Opuntiaschijven uit het Middellandse Zee-gebied. Het mooiste geval, wat ik me herinner, was van de trotse vriend, die met een aantal *Agave americana* uit Italië kwam aanzeulen en ze me overhandigde tussen de grote *Agaves* in kuipen, die daar de ganse zomer al pronkten.

Toch komen er ook wel interessante planten mee naar huis en één daarvan ziet U bij dit artikel afgebeeld.

Een klant-vriend, of omgekeerd, zo U wilt, kwam na een zwerftocht door Duitsland met een *Ceropegia* bij mij. Hij had als naam 'africana' opgekregen. De plant was mij onbekend, wat overigens helemaal niets bijzonders is, want van de 160 beschreven *Ceropegia*'s zijn er nog vele die wij niet kennen, maar 'africana' bezit ik wel en die was het niet.

De plant waarom het nu gaat heeft takken als veters met aan de jonge twijgen kleine driehoekige blaadjes, maar ze is verder kaal. Lange tijd heerste er onzekerheid, niemand kende deze plant, ook Noltee niet! Later, toen ik een goede foto had, herkende hij de plant en toen was de anonimiteit opgeheven. In de herfst vormde deze *Ceropegia* een groot aantal knoppen, die gelukkig doorgroeiden in een zeer snel tempo. De bloem was een verrassing, groot, vrij kleurig en sterk afwijkend van de ons bekende soorten. Ze is witachtig met

Ceropegia ampliata

foto: J. v. Sonsbeek

smaragdgroene strepen en een iets donkerder kroontje. Ze gaf zeer veel bloemen. De bloeiperiode duurt vrij lang, enkele weken, helaas niet zoals bij bijvoorbeeld *C. woodii* het grootste deel van het jaar, maar dan was het verrassende element ook niet meer aanwezig geweest.

Zoals bij meer *Ceropegia*'s staat de groei soms lange tijd stil om daarna weer in een actieve groeiperiode over te gaan. Deze groei kan gestimuleerd worden, zoals bij vele klimplanten, door ze inderdaad te laten klimmen. Vermeerdering door stek gaat soms goed, maar het duurt ook vaak zeer lang voor beworteling plaats vindt. Proeven met groeistoffen sorteerden soms effect.

Het overwinteren van wortelloze delen geeft vaak rijke bloei en snelle groei te zien en is bij vele *Ceropegia*'s aan te bevelen. Soorten als *C. leroyi* en *C. nilotica* sterven soms nagenoeg geheel af, op hier en daar kleine verdikte stengeldelen na, wat doet denken aan de winterknoppen van enkele inheemse waterplanten.

Voor de cultuur is een grondmengsel van goed verteerde bladgrond met wat zeer oude mest aan te bevelen. De plant is niet gevoelig voor koude. Voor de liefhebber een prachtige plant, die weinig licht weg neemt en in de herfst de collectie opvrolijkt met de vele fraaie bloemen.

Provincialeweg Oost 8, Cothen.

Ruilen zonder huilen

Nu deze actie na de eerste campagne wat tot rust gekomen is, mogen wij vaststellen dat het gestelde doel bereikt is. Om niet te veel ruimte van ons maandblad in beslag te nemen, volstaan wij om slechts enige citaten weer te geven, welke wij mochten ontvangen.

Voor hen die nog niet meegedaan hebben, moet even verklaard worden, dat de aanbiedingen en aanvragen **voorlopig** over onderstaand adres liepen. Begin september kregen de deelnemers een uitvoerig stencil waaruit zij een relatie of aanbieding konden kiezen. Bij sommigen liepen er wel 5 tot 6 contacten kris kras door het land.

Hier volgen enige reacties:

Uit Drachten; '... ik heb al een paar cactusvrienden opgediept en hoop een piepklein afdelinkje te gaan stichten.'

Uit Z.H. '... deze actie vult een vacuum in Succulenta. Voor de verspreid wonende leden een prachtige gelegenheid, om óók van hun lidmaatschap „Succulenta te profiteren”.'

Uit Joure Fr. '... heden het pakje ontvangen, een feest om het uit te pakken, het heeft aan al mijn verwachtingen méér als voldaan.'

Uit Apeldoorn '... dank U hartelijk voor de vele moeite en heb er veel plezier aan beleefd. Ontving 4 pakjes en zond er 2 weg, alle met een goed gevolg.'

Uit Wijk bij Duurstede '... de liefhebberij stond de laatste tijd op een laag pitje, maar nu heb ik mooie nieuwe planten en weer veel enthousiasme gekregen.'

Uit Brabant '... de actie werpt al heel veel „vrucht” op.'

Uit Emmeloord '... soms vrees ik wel wat veel te vragen aan mensen die ik nooit gezien heb, maar **Succulentisten** ('n nieuw woord?) bestaan gelukkig uit een vriendelijk slag mensen.'

Zo zou ik nog door kunnen gaan, maar het tekent al genoeg het belang dat Succulenta met deze actie dient. Het aardige is, dat men niet alléén maar plantjes ruilt, doch men raakt over de problemen en vraagstukken aan het corresponderen. Men gaat elkander opzoeken en zó ontstaat een mooie barrière tussen die leden welke anders maar zo'n beetje alleen zaten te pionieren.

Het lijkt ons nodig om even met nadruk vast te stellen, dat men planten kan vragen of ... aanbieden, maar **ruilen** is geen verplichting. Slechts beleefdheidshalve bericht van ontvangst en portokosten zenden. Rest nog, die oudere liefhebbers te bedanken, die ons steunden door planten beschikbaar te stellen, welke niet waren aangeboden en wél gevraagd.

Voor de volgende periode zijn ons al weer veel mooie planten toegezegd, waaronder planten, die wij allemaal wel graag hebben. Medio maart hopen wij een nog uitgebreider stencil te kunnen rondzenden.

Vertrouwend dat deze actie in Succulenta zal blijven groeien en dat er nog veel meer liefhebbers met ons mee gaan doen, wens ik u allen een vlug komend mooi voorjaar en weinig verliezen in de winter.

O. van SOLDT sr.
Middelburgsestraat 35, Scheveningen
Telefoon 070 - 551344 - 550423

Januari-allerlei

Gedurende deze maand zijn er weinig werkzaamheden aan de cactussen te verrichten, omdat ze evenals in de vorige maand volledige rust moeten genieten.

Echter toch nog een paar opmerkingen. Het verdient aanbeveling de wortelbal van de onderstam **Eriocereus jusbertii** niet geheel te laten uitdrogen, omdat

deze plant in het voorjaar niet zo gemakkelijk opnieuw wortelt. De kunst is nu, om slechts bij tussenpozen zó weinig water te geven, dat de haarwortels van jusbertii niet geheel afsterven, echter zodanig dat de plant niet gaat groeien.

De z.g. lidcactussen en enkele Rhipsalissoorten bloeien in deze maand, zodat zij iets meer vocht moeten hebben, ook al omdat zij in het algemeen uit warmere en meer vochtige streken komen. Men zij echter voorzichtig met het verplaatsen van deze planten. Indien men niet zorgt, dat de belichting van dezelfde sterkte is en van dezelfde kant komt, dan heeft men grote kans dat de plant de knoppen en jonge bloemen afwerpt. Dit kan ook plaats vinden als een of andere groeistoring optreedt.

Bij strenge vorst, die nu wel kan voor komen, plaatse men, ook in de huiskamer, tussen de planten en het vensterglas karton of kranten om te voorkomen dat de koudestraling te sterk wordt.

Nauwkeurig moet steeds worden opgelet op het voor komen van luis. Ook de nog al eens optredende slakken moeten verwijderd worden en de eventueel binnen gekomen muizen moeten gevangen worden, omdat ook zij nog al eens schade kunnen veroorzaken. Voorkomende beschadigingen door slakken en muizen, evenals snijwonden, dienen zo snel mogelijk, hetzij bij de kachel of desnoods door een warmtestraller, gedroogd te worden en daarna met houtskoolpoeder of een ander desinfecteringsmiddel behandeld te worden. Ze moeten dan gedurende geruime tijd een warm en droog plaatsje houden. Beginnende rotplekken moeten met een scherp mes bijgesneden worden tot het schone onaangetaste plantenvlees en daarna als bovenvermeld behandeld worden.

Zij die zaden hebben gewonnen of van het clichéfonds hebben ontvangen, worden aangeraden vóór de uitzaaiing nog eens de oudere literatuur te raadplegen. Verwezen wordt daartoe naar Succulenta 1949, p. 13 en 47; 1950, p. 15; 1952, p. 4 en 46; 1953, p. 28; 1954, p. 23, 41 en 88; 1963, p. 26; 1965, 13; 1966, p. 11; 1967, p. 25 en 57 en 1969, p. 24 tot 26.

Er zijn vele wegen die naar het gewenste doel leiden en eensgezindheid over het zaaien zal er wel nimmer komen. Dit blijkt o.a. uit het novembernummer van het tijdschrift 'Kakteen und andere Sukkulenten', waarin 2 volkomen verschillende zaaimethoden worden besproken.

Door tijdsgebrek zaaien wij zelf in een minerale aarde, waarin schadelijke bacteriën niet zo gemakkelijk tot ontwikkeling komen. Het aarden of plastic potje wordt na de uitzaaiing in een stevig plastic zakje gedaan, waarin een paar cm water met wat toegevoegde oplosbare kunstmest. Vervolgens wordt het zakje bovenaan met een touw stevig dichtgebonden en ergens in de kas wat hoog opgehangen. Dit kan natuurlijk eerst in de loop van april of mei geschieden, als de kas overdag voldoende warm wordt. Dergelijke potjes blijven minstens 1 jaar, dikwijls 2 jaar hangen, zonder verspening en zonder een of andere toevoeging. Het water verdampt er in en condenseert opnieuw, zodat steeds wat vocht aanwezig blijft.

De resultaten zijn zeer bevredigend en werk geeft deze manier van zaaien nauwelijks. Van de bijv. in 1969 opgehangen 47 potjes, vielen er slechts 5 uit door het niet kiemen der zaden. Ook gedurende de winter blijven ze op dezelfde plaats hangen. Maar zoals gezegd, er zijn vele wegen die naar het gewenste resultaat leiden en dat maakt onze liefhebberij zo boeiend.

Onder de vetplanten zijn het thans voornamelijk de minder succulente soorten die zo nu en dan (1 à 2 maal per maand) een beetje water willen om niet al

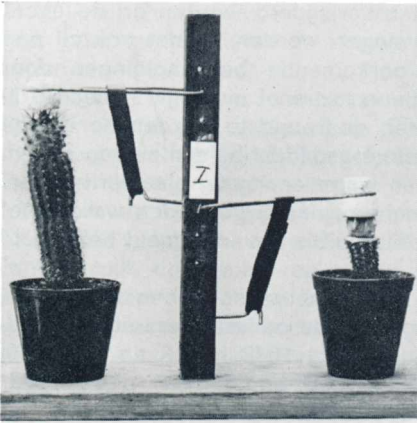
te zeer in te schrompelen. Met name struikmesems zijn in het voorjaar vaak moeilijk aan de groei te krijgen doordat ze 's winters te veel zijn ingedroogd. Ook de wintergroeiers kunnen bij zonnig weer nog wat vocht krijgen maar grote voorzichtigheid is geboden. Met een variatie op een bekend gezegde: 'Te weinig om van te groeien en te veel om van te rusten.'

Denkt u er wel om de warmteminnende soorten die u in huis hebt gehaald niet 's nachts bij strenge vorst tussen het glas en de gesloten gordijnen te laten staan (ijsbloemen zijn veel leuker op de ramen dan in potten).

Omdat de planten nu niet veel aandacht vragen is de winter de gelegenheid om literatuur door te nemen en zaad te bestellen.

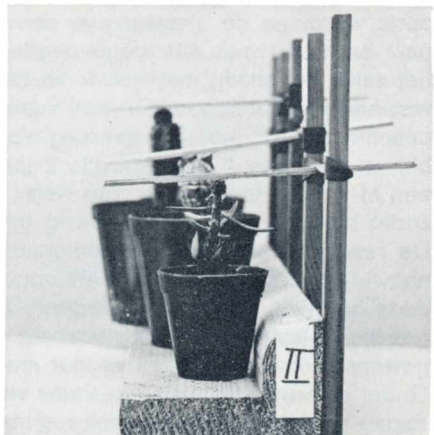
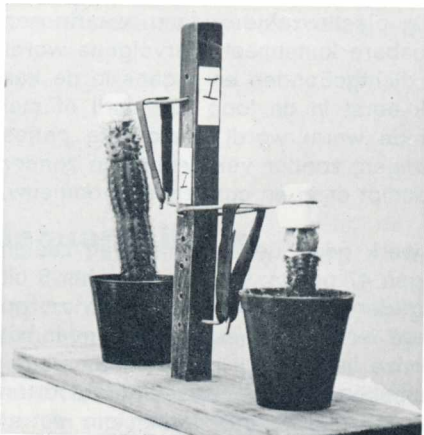
Hopelijk zijn er ook enkele leden die bij het doorbladeren van foto-album en/of notitieboekje tot de conclusie komen dat ze best eens een artikel(tje) voor ons maandblad zouden kunnen schrijven.

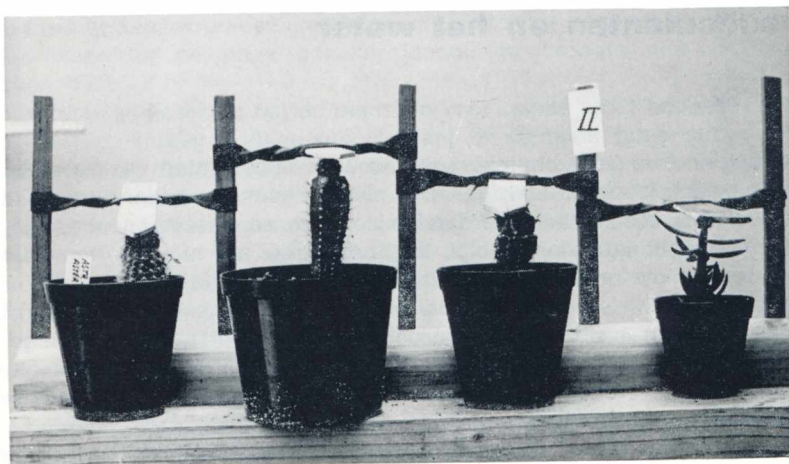
In deze rubriek zijn trouwens ook losse aantekeningen van harte welkom.

De heer J. Mantelaers, Beatrixstraat 1, te Nuth, zond ons enkele foto's met beschrijving van een door hem geconstrueerd entapparaat: Nr. 1 is meer voor grotere planten en is verstelbaar voor hoge en lage planten; de druk kan ook versteld worden. De kapjes die op de entelingen drukken zijn van tempex en deze houden de geënte stukken goed op hun plaats. Ze zijn bevestigd aan ijzerdraad, dat versteld kan worden in de gaatjes, die in de middenbalk zijn geboord. Het elastiek is gesneden van een binnenband van een bromfiets.

Nr. 2 is meer geschikt voor lichtere planten zo als de Pereskioopsis-onderstam. Men kan de hoogte en de druk ook regelen. Voor de druk op de entelingen kan men glasplaatjes of plankjes en ook houten steeketiketten gebruiken. Het elastiek is ook weer van de genoemde binnenband.

De 3 LK 1970 in Monschau

J. DE GAST

Op 12 en 13 september j.l. vond de vijfde Drie Landen Konferentie plaats, de tweede in Duitsland. Evenals de eerste keer was de plaats van samenkomst de jeugdherberg Hargard in Monschau.

Van Belgische zijde was als spreker aanwezig Dr. Vertongen met een lezing over 'Melocactussen en aanverwante geslachten', van Duitse kant waren er Dr. Stauch over 'Mooie hybriden, in het bijzonder Echinopsis-hybriden' en Dr. Diers met een lezing 'De plantengroei in Noord-Argentinië en Peru', terwijl de heer Buining de Nederlandse voordracht verzorgde, getiteld 'Bijdrage tot de kennis van de Cactaceae in Brazilië'.

Het organiseren van de 3 LK is in meerdere opzichten telkens weer een experiment. Er zijn altijd taalproblemen: zo werden de Nederlands sprekenden ditmaal verrast door een welkomstwoord in hun eigen taal van de heer Simon - voorzitter van de Duitse organisatiekommissie - en ontbraken verder alle vertalingen. Vervolgens de plaats van samenkomst: waar vindt men een gelegenheid waar men met zovelen bijeen kan komen, kan eten en drinken en een slaapplek vinden? Tenslotte de ruilbeurs, die we geen van allen willen missen en waarover iedere deelnemer een eigen mening heeft wat de organisatie betreft. Gelukkig maar, dat iedereen een zonnig humeur meebrengt waarmee alle moeilijkheden opgevangen kunnen worden en alles overgoten kan worden met onze verkwikkende sukkulentensaus.

Voor volgend jaar zijn de organisatoren vast van één zorg af: de Belgische liefhebbers hebben 'Houthaelen' reeds gereserveerd, de enige plaats tot nu toe, die geheel aan zijn doel beantwoordde. Maar de andere problemen? Welke deelnemer wil ons eens zijn mening schrijven over de noodzaak van vertalingen en opbouwende kritiek leveren over de organisatie van de ruilbeurs?

De succulenten en het water

J. A. JANSE

Vooral beginnende liefhebbers beschouwen de succulenten vaak als planten, die in geen enkel opzicht met 'gewone' planten kunnen worden vergeleken. En hoewel de succulenten inderdaad bijzondere aanpassingen vertonen, zijn de levensverrichtingen in principe toch dezelfde als hun soortgenoten uit het plantenrijk, die onder 'normale' omstandigheden leven.

Water bijvoorbeeld is een factor, die bepaalt of er ergens plantengroei is of niet: het blijkt dat in de wereld inderdaad geheel vegetatielose gebieden zijn. Maar hun uitgebreidheid is gering, want zo er ook maar een uiterst geringe hoeveelheid water voorhanden is, dan slagen sommige planten erin zich daar te handhaven.

Water is de absolute voorwaarde voor het leven, zoals we dat op aarde kennen; water is de noodzakelijkste stof bij allerlei scheikundige processen, die bij de stofwisseling plaats vinden.

Die afhankelijkheid van water is dus zo absoluut, dat wij bij de planten een zeer sterk ontwikkelde aanpassing aan het milieu t.o. van water vinden, waardoor sommige planten in staat zijn te leven onder extreme omstandigheden. Planten die aangepast zijn aan een omgeving waar het water gedurende lange perioden ontbreekt, vat men onder de naam 'xerophyten' (van Gr. xeros = droog) samen.

Bij de xerophyten vinden wij twee belangrijke groepen. De xerophyten in engere zin zijn planten, die in tijden van droogte door het zeer sterk ontwikkelde wortelgestel in staat blijken te zijn ook de kleinste hoeveelheid water aan de grond te onttrekken. De zuigkracht van hun wortels is veel groter dan bij andere planten door een hoge zoutconcentratie van het celsap. Hiermede betreden wij al een terrein waarmede veel liefhebbers erg weinig bekend zijn en toch is enig begrip ervan nodig om de problemen, die zich hierbij voordoen beter te begrijpen.

Planten nemen water (met voedingsstoffen) op doordat dit water de celmembranen doordringt; normaliter is de concentratie van zouten in de plant sterker dan er buiten, en er is een richting van beweging van de zwakke naar de sterkere oplossing, die men osmotische druk noemt.

Daarom kunnen bijvoorbeeld maar enkele planten leven in de brakke gronden aan de zee kust, men noemt deze planten 'halophyten' (van Gr. halos = zout); andere niet voor deze bijzondere standplaatsen geschikte planten verwelken in het overigens waterrijke milieu, daar de sterk zoute oplossing in de grond water aan de plant onttrekt i.p.v. dat de plant water onttrekt aan de grond.

Bij de succulenten is het probleem van de waterhuishouding op een andere manier opgelost.

'Waterhuishouding' is een begrip wat wij vooraf eens nader moeten bekijken. Het is niet de bedoeling hier de eigenlijk erg ingewikkelde en voor leken nauwelijks toegankelijke plantenfysiologie in deze eenvoudige (wellicht té eenvoudige) uitleg te betrekken, maar proberen de zaken toch enigermate te verduidelijken zonder met scheikundige formules en zo aan te komen.

Waterhuishouding is net als in de gewone huishouding een zaak van inkomsten en uitgaven.

Als er in het milieu altijd water ter beschikking staat is er nauwelijks een probleem, maar de moeilijkheden beginnen als er, meestal tijdelijk (soms echter wel erg lang), watergebrek ontstaat.

Bij de succulenten is er een inrichting om water te verzamelen en vast te houden, waardoor de plant ook bij langdurige droogte niet van water verstoken blijft.

Water opzamelen betekent dat de plant hiervoor ruimte moet hebben, vandaar de opgezwollen bladeren (blad-succulenten) of stengels (stam-succulenten). De celwanden en de buitenzijde van de plant zijn er op ingericht wat verlies zoveel mogelijk te voorkomen: door allerlei bijzondere inrichtingen als een dikke opperhuid, bekleding met een waslaag, dichte beharing en verkleining van het oppervlak t.o. van de inhoud, dat is dus in het gunstigste geval de kogelvorm, die zoveel succulenten hebben of benaderen.

Als het probleem van de waterhuishouding hiermede zou zijn opgelost, lagen de zaken wel erg eenvoudig. Zo is het echter niet!

We zeiden het al: de levensverrichtingen zijn bij de succulenten in principe niet verschillend van die van andere planten!

Leven betekent stofwisseling, waardoor energie wordt opgetast (d.i. bij de planten de koolstofassimilatie op fotosynthese) en wordt verbruikt (d.i. de ademhaling).

Zonder stofwisseling, al is deze nog zo beperkt is er geen leven.

Beide processen moeten dus op gang blijven, maar bij beide is een communicatie met de buitenwereld noodzakelijk, waarbij het verlies van water kan optreden.

De gasuitwisseling bij beide processen geschiedt door middel van de huidmondjes (stomata) in de opperhuid van de plant. Men zou het voor de hand liggend vinden als de succulenten dus minder huidmondjes per vierkante millimeter hadden dan planten uit een vochtiger milieu, maar dat blijkt nu juist niet het geval te zijn. Integendeel, zij hebben er soms belangrijk meer.

De reden daarvan is, dat de succulenten de gasuitwisseling slechts een korte tijd, maar dan in verhoogde mate, moeten uitvoeren, waardoor een groter aantal huidmondjes noodzakelijk wordt.

Bekijken wij eerst de koolstof-assimilatie of fotosynthese zoals dit proces nu meestal wordt genoemd.

Fotosynthese (van Gr. 'photos' = licht en Gr. 'synthesis' = opbouw) is de eigenschap van groene planten om met behulp van zonlicht en medewerking van het bladgroen (chlorophyl) uit water en koolzuurgas zetmeel en suikers op te bouwen. De planten vervullen daarmee in de wereld een rol, waardoor ze onmisbaar zijn in ons totale bestel.

De plantenetende dieren zijn direct, de vleesetende dieren (die planteneters als prooi hebben) indirect van de planten afhankelijk. Het is een voorbeeld van de voedselkringloop, die nu juist zo in het geding is bij de problemen verbonden aan het milieubederf door lucht- en waterverontreiniging, ontbossing en de daardoor veroorzaakte erosie en andere door menselijke invloed veroorzaakte natuurvernietiging.

Deze fotosynthese is afhankelijk van bepaalde vaak voor de plantensoort specifieke omstandigheden: een bepaald gehalte aan koolzuurgas (CO_2) dat meestal 0.03 volumeprocent bedraagt, de temperatuur en de lichtintensiteit, maar ook de aanwezigheid van water.

Vanzelfsprekend geschiedt deze fotosynthese overdag, daarentegen gaat de ademhaling dag en nacht door, het zijn elkaar tegengestelde processen, maar omdat de opbouw van stoffen bij de fotosynthese veel groter is dan het gebruik bij de ademhaling, ontstaat er een assimilatie-overschot waaruit de plant de middelen heeft om te groeien en dus in grootte toe te nemen.

Als de plant dus assimileert moeten de huidmondjes geopend zijn en ontstaat dus de mogelijkheid dat vochtverlies optreedt dat groter is dan de plant

zich kan veroorloven. Dat betekent dus dat een succulente plant onder bepaalde omstandigheden de huidmondjes moet sluiten en daardoor de photosynthese tot stilstand komt.

Daaruit is dan de zeer langzame groei van de woestijnreuzen af te leiden, die wel een grote afmeting bereiken maar dat eerst op hoge leeftijd.

Raymond Carlson zegt in zijn boek 'The Flowering Cactus' dat de Saguaro (*Carnegiea gigantea*), de reuzenzuilcactus van Arizona, die een hoogte van 15 meter bereikt, een zaailing was in de dagen dat de Constitutie van de Verenigde Staten werd neergepend, dus wel 2 eeuwen geleden. Als de regens vallen ziet men hoeveel water zo'n plant in korte tijd kan opzamelen; zijn omvang neemt een duim toe in één etmaal.

Dat betekent niet dat elke succulente plant zo langzaam groeit; in gunstige omstandigheden gaat de groei ook veel sneller door het groter assimilatieoverschot. Bij het kweken van succulenten zien wij dikwijls snelle toename van grootte, maar als dit naar verhouding te snel gaat, verliest de plant ook vaak haar karakteristieke uiterlijk.

Als voorbeeld van een cactus, die in gunstige omstandigheden groeit, zouden wij de nachtcactus (*Selenicereus*) kunnen noemen. Ze groeit in een vochtig en warm klimaat met korte perioden van geringere vochttoevoer. Ze zijn daarom niet zo bestand tegen zeer langdurige droogte, die wij in de rusttijd bij onze cactussen kunnen meemaken. Groeit deze plant zoals het behoort dan is het ook al gauw geen kamerplant meer, maar verlangt de ruimte om dan opeens die wondermooie zich s'nachts openende bloemen voort te brengen.

(wordt vervolgd)

Van Ittersumlaan 32, Bennebroek

Een reis met Friedrich Ritter langs de kustgebieden van Chili en Peru (IV)

A. F. H. BUNING

Het verzamelen van cactussen in deze woestijngebieden is geheel iets anders dan het botaniseren in Brazilië en dergelijke gebieden waar de natuur veel rijker te voorschijn komt.

Telkens gingen we deze dagen van de grote weg de 'Pan Americana' af, om in de hete eenzame en kale woestijn bepaalde Ritter-planten te zoeken. Hier woont niemand en er is geen enkele mogelijkheid om de voedsel- water- en benzinevoorraden aan te vullen. Dergelijke tochten zijn geenzins van gevaar ontbloot, omdat het vast raken in de vaak mulle zandige gedeelten, het defect raken van de motor of het verdwalen, zeer ernstige gevolgen kan hebben.

Op een van deze tochten vonden we een nieuwe species van het geslacht **Thelocephala**. Door later bekend geworden publicaties van de Japanner Ito bleek, dat deze eerder dan Ritter, officieel het geslacht **Chileorebutia** als **THELOCEPHALA** had beschreven. Derhalve moeten bij erkenning van dat geslacht de planten uit deze groep genoemd worden naar het genus **THELOCEPHALA**. Wij vonden aldaar ook nog **Copiapoa coquimbana** var. **domeykoensis**, **Pyrrhocactus eriosyzoides** var. **domeykoensis** en een **Eriocyce species**.

Er was echter geen schijn van kans dat we de grote weg weer konden bereiken, zodat we bij een vervallen indianenhut van een verlaten mijn moesten overnachten. Voor we op de grote weg terug kwamen zagen we grote zodevormige groepen van een **Maihueiopsis** species. Een eind voorbij een stadje vonden we boven op kale heuvels vol met steengruis, **Pyrrhocactus atroviridis** en **Thelocephala duripulpa**.

De verschillende **Thelocephala**-soorten zijn buitengewoon moeilijk te vinden. De penwortels worden soms tot 30 cm lang, het kopje groeit meestal op een paar cm lang heel dun halsje, dat boven op de veel dikkere penwortel zit. Dit kopje zit echter geheel verscholen onder steengruis of zand. Alleen bij bloei ziet men de bloem en dan weet men dat hier een plant groeit. Doordat Ritter de vindplaatsen van zijn **Thelocephala**'s merkwaardig nauwkeurig kende, hadden wij het grote voorrecht de meeste soorten van deze groep op de natuurlijke vindplaatsen te ontdekken.

Ons kampement bij een verlaten kopermijn in de verre omgeving van Domeyko.

Foto Buining

Steeds verder drongen wij in de Atacama-woestijn door en als wij dan 's avonds stil hielden aan de voet van een flinke berg waarop **Thelocephala aerocarpa** groeide, dan overlegden we eerst of we nog 'even' eerst naar de top zouden gaan of niet. Ritter zo vlug als een gems ging voorop en als een karrepaard hijgend kwam ik er achter aan. Het was een ellendig zware klimpartij en boven blies een flinke oceaanstorm, zodat we ons nauwelijks op de been konden houden

(wordt vervolgd)

'RUILEN ZONDER HUILEN'

Zoeklijsten en aanbiedingen aan het centraal contactadres
Middelburgsestraat 35, Scheveningen, telefoon 070 - 550523

Zaadaanbieding clichéfonds (aanvullingslijst)

Doordat verschillende leden met het zenden van het zaad, dat zij voor het Clichéfonds hadden geoogst wat laat waren, is hier de tweede zaadaanbieding. Hartelijk dank aan allen die ons zaden hebben toegestuurd.

Voor bestellingen verwijzen wij u naar het decembernummer 1970. D.V. zijn zaden van door J. D. van Vliet geïmporteerde planten, dus geen importzaden.

40 cent per pakje

- BLOSSFELDIA**
700 liliputana D.V.97
- CEPHALOCEREUS**
701 palmeri
- ECHINOCEREUS**
702 pulchellis (15 zaden)
- ECHINOPSIS**
703 melanopotamica D.V.DD (met lange dorens)
704 mirabilis
705 obrepanda D.V.63 (div. vormen)
- GYMNOCALYCIUM**
706 bodenbenderianum D.V.59 (syn. asterium)
707 brachypetalum D.V.50 (15 zaden)
708 gibbosum D.V.55
709 marsoneri D.V.51
710 quehlianum D.V.60 (groene plantjes)
711 quehlianum D.V.60-2 (type)
712 ragonesei D.V.58
713 zagarrae D.V.49
- FRAILEA**
714 pumila D.V.32
715 pumila (donkerbruine dorens, imp. Horst)
(10 zaden)
716 pygmaea var. phaeodisca
(van imp. planten Horst)
717 H.U. 64
718 H.U. 12
- LOBIVIA**
719 haematantha (15 zaden)
- LOXANTHOCEREUS**
720 gracilis
- MAMMILLARIA**
721 hahniana
722 karwinskyana
- NOTOCACTUS**
723 (Mal) arechavaletai D.V.14
724 (Mal) arechavaletai v.
maldonadensis D.V.64 (15 zaden)
725 brevihamatus
726 bueneckeri (met gele dorens)
727 caespitosus D.V.23 (syn. minimus)
728 concinnus (van imp. planten, Fechser)
- 729 concinnus D.V.9/3 (type en var. nigrispinus,
lto, groeien gemengd)
730 concinnus v. apricus D.V.gb
(var. nov. v. Vliet) (15 zaden)
731 concinnus v. parviflorus D.V.9c
(var. nov. v. Vliet)
732 concinnus v. piriapolisensis D.V.9a
(var. nov. v. Vliet) (15 zaden)
733 crassigibbus (met grote gele bloemen)
734 (Mal) erinaceus D.V.29/3-810-809
(type tot 40 cm hoog)
735 (Mal) erinaceus forma D.V.29
736 (Mal) erinaceus forma D.V.29-345
737 (Mal) erinaceus forma D.V.29-643-998
(fijnere dorens dan type)
738 (Mal) erinaceus forma D.V.29-996
739 (Mal) erinaceus forma D.V.29-1000
740 (Mal) erinaceus forma D.V.29/1-1004
741 (Mal) erinaceus forma D.V.29/7-647-648
15 zaden
742 (Mal) erinaceus forma D.V.29/3
(zeer grote vlakke planten)
743 (Mal) erinaceus forma D.V.29/3-652
(met zware dorens)
744 (Mal) erinaceus forma D.V.29/12
(vlakke planten met fijne dorens) (15 zaden)
745 (Mal) erinaceus forma D.V.29/35-644
746 (Mal) erinaceus forma D.V.29/35-656-1006
(met witte bessen)
747 (Mal) erinaceus forma D.V.29/85-657
748 (Mal) erinaceus forma D.V.29b
(pauciareolatus vorm)
749 (Mal) erinaceus forma D.V.29c
(grote grasgroene planten, gele dorens)
750 (Mal) spec. D.V.99
(kleine planten, dicht bedoordnd)
751 floricomus D.V.102 (geelbruine dorens)
752 floricomus forma flavispinus D.V.102-783
(gele dorens)
753 floricomus forma spinosissimus D.V.102-779
(rode dorens) (15 zaden)
754 mammulosus D.V.74/2-10 (type)
755 mammulosus forma D.V.74/4 (721)
(prachtig donkergroene lich.)
756 mammulosus forma D.V.74a
(niet N. submammulosus)
757 mammulosus forma D.V.74g (grote planten)
758 mammulosus forma D.V.74g/3-4-5
(met fijne, witte dorens)
759 mammulosus forma D.V.74g/3-7
(met fijne, bruine doorns)
760 mammulosus forma D.V.74g/9

- 761 *mammulosus* forma D.V.74g/10
(kleine vorm met fijne dorens)
762 *mammulosus* forma D.V.74g/11
763 *mammulosus* var. *brasiliensis*
764 *mammulosus* v. *masollerensis* D.V.74h
(var. nov. v. Vliet)
765 *mammulosus* v. *rubrispinus* D.V.74b
(mooi rood bedoord)
766 *megapotamicus* D.V.83
767 *megapotamicus* v. *crucicentra*
(van imp. pl. Buining)
768 *megapotamicus* (van imp. pl. Buining)
(10 zaden)
769 *mueller-mölleri* H.U.25 = *mammulosus* vorm
770 *orthacanthus* D.V.71
(in vorige lijst N. *aciculatus*)
771 *ottonis* (van imp. planten Buining)
772 *ottonis* v. *paraguayensis*
(van imp. planten Hofmann)
773 *ottonis* D.V.79 (type)
774 *ottonis* forma D.V.79/3-4 (*tenuispinus* vorm)
775 *ottonis* forma D.V.79/5
776 *ottonis* forma D.V.79/7
777 *ottonis* forma D.V.79/9
(met grove dorens) (15 zaden)
778 *ottonis* forma D.V.79/10
779 *ottonis* forma D.V.79/13 (15 zaden)
780 *ottonis* forma D.V.79/14 (15 zaden)
781 *ottonis* forma D.V.79/15
782 *ottonis* forma D.V.79/16 (15 zaden)
783 *ottonis* forma D.V.79/17-18
784 *ottonis* forma D.V.79/19 (geheel roodbruin
bedoord) (15 zaden)
785 *ottonis* forma D.V.79/20
786 *ottonis* v. *minasensis* D.V.79a
(var. nov. v. Vliet)
787 *ottonis* H.U.32
788 *ottonis* H.U.35 (15 zaden)
789 *ottonis* H.U.37 (met donkerbruine dorens)
790 *ottonis* H.U.65 (met donkerbruine dorens)
791 *ottonis* H.U.65 (grove dorens) (15 zaden)
792 *ottonis* H.U.65 (fijne dorens) (15 zaden)
793 *pseudorutilans* D.V.41 (sp. nov. v. Vliet)
794 *pseudorutilans* v. *minimus* D.V.40
(var. nov. v. Vliet) (15 zaden)
795 (Mal) *pulvinatus* D.V.25
796 (Mal) *sessiflorus* D.V.30
(type syn. M. *stegmannii*)

- 797 *rauschii* D.V.34
798 *scopa* D.V.73
799 *seticeps* D.V.109 (sp. nov. v. Vliet)
800 *submammulosus* D.V.17 (type)
801 *tabularis* D.V.10
802 *vanvlietii* D.V.18

PARODIA

- 803 *catamarcensis* D.V.86
804 *chrysacanthion* D.V.76
805 *comarapana* D.V.108
806 *comosa*
807 *malyana* (van imp. planten Rausch,
rood en geel bloeiend)
808 *microsperma* D.V.84 (met verschillend
gevormde oranje-rode bloemen)
809 *microsperma* D.V.85-2 (grote gele bloemen)
810 *microsperma* D.V.85-3 (licht gele bloemen)
811 *procera*
812 *rubriflora*
813 *sanagasta*
814 *stuemeri robustior* (var. nov. Rausch,
van imp. plant)
815 *subterranea* (van imp. planten Rausch)

REBUTIA

- 816 *grandiflora*

WEINGARTIA

- 817 *lanata* (15 zaden)
818 *riograndense* (15 zaden)

VETPLANTEN

- 819 *Agave parviflora* (10 zaden)
820 *Anacamperos telephiastrum*
821 *Anacamperos arachnoides*
822 *Aptenia cordifolia*
823 *Bulbine sembarbata* (10 zaden)
824 *Cotyledon undulata*
825 *Gasteria armstrongii* (10 zaden)
826 *Oscularia deltoides*
827 *Pleiospilos species*
828 *Portulaca poellnietziana*
829 *Portulaca species*
830 *Phombophyllum dolabriforme*
831 *Talinum uliganum*

Hier volgt een opgave van de uitverkochte zaden:

4, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 31, 32, 33, 37, 41,
45, 46, 47, 48, 50, 56, 61, 63, 65, 68, 69, 70, 71, 74, 106, 107, 119,
127, 128, 129, 130, 133, 138, 139, 142, 145, 148, 155, 159, 160, 162, 164, 169, 172,
174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 182, 183, 185, 187, 188, 180, 191, 192, 196, 198,
203, 204, 205, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 217, 220, 225, 226, 230, 233, 235, 237,
239, 240, 241, 247, 258, 259, 262, 264, 270, 271, 277, 281, 282, 290, 291, 305, 308,
309, 314, 326, 329, 333, 339, 340, 347, 350, 355, 356, 357, 367, 368, 371, 379, 383,
384, 385, 389, 399, 405, 406, 410, 411, 412, 420, 423, 424, 425, 432, 433, 507, 513,
526, 543, 548, 554, 555, 585, 664, 665, 667, 668, 669, 670, 672, 673.

Werkgroep Frailea

Leden welke in de werkgroep Frailea willen medewerken, worden verzocht zich in verbinding te stellen met:

K. H. Prestlé, Vijverweg 12, Veghel (N.-Br.)

Ter gelegenheid van de jaarvergadering van de DKG, die op 12/13 juni 1971 in Dortmund plaats vindt, zouden wij voor de liefhebbers een ruil- en verkoopbeurs willen houden onder het motto: 'Van de liefhebber voor de liefhebber'. Die liefhebbers die aan deze beurs zouden willen deelnemen, worden verzocht zich te melden vóór 15 maart 1971 bij Hans Berger, Am Bertholdshof 72, D-4600-Dortmund.

Aan de secretarissen der afdelingen

Volgens artikel 11 van het Huishoudelijk Reglement treedt ieder jaar een derde der leden van het hoofdbestuur af. In 1971 zijn volgens het opgemaakte rooster aan de beurt van aftreding:

1. Ir. A. F. H. Blaauw, Rijsbergen voorzitter
2. J. de Gast, Venlo 2e secretaris
3. E. H. A. Algra, Bleiswijk afd. Rijn- en Delfland
4. J. W. C. Entrop, Heusden afd. Gorinchem
5. L. W. de Koeier, Koudekerke afd. Zeeland
6. J. A. v. Willigen, IJmuiden afd. Kennemerland

De aftredende hoofdbestuursleden worden verzocht na overleg in hun afdeling, vóór 1 maart 1971 aan het algemeen secretariaat van Succulenta te willen mededelen of zij zich wederom voor hun functie herkiesbaar stellen.

Koninklijke goedkeuring

Het bestuur van 'Succulenta' kan tot haar vreugde mededelen, dat bij Koninklijk Besluit van 16 november 1970, nr. 64, goedkeuring is verleend aan de statuten van de vereniging.

E. VERDUIN - DE BRUYN
Secretaresse Succulenta

Hoofdbestuursverkiezingen

De secretarissen van de afdelingen worden verzocht het algemeen secretariaat van Succulenta, Koningsweg 2, Beekbergen, de navolgende gegevens te verstrekken:

1. Een ledenlijst 1971 van de afdeling, in duplo, volledig met namen en adressen op apart(e) vel(len) papier **aan één zijde** beschreven. Donateurs en/of huisgenoot-leden moet **niet** vermeld worden, aangezien dit aanleiding kan geven tot misverstanden.
2. Een jaarverslag 1970 van de afdeling.
3. Namen en functies van het afdelingsbestuur.
4. Opgave van de afdelingsbijdrage 1971, naast de contributie van de vereniging.

E. VERDUIN - DE BRUYN
Secretaresse Succulenta

Nieuwe Leden

A. van Dooren, Furmerusstraat 432, Sneek
N. Lambooy, Middelweg 72, Wassenaar
J. v. d. Neut, Anna Blamanlaan 44, Uithoorn
A. J. Schilstra, Bovenkruier 63, Amsterdam
J. B. Slagman, Brahmisaan 93, Leiden
P. H. M. van Cruchten, van Pallantstraat 38, Haelen L.
Sven Broberg, Langarödsvägen 78 A, S-263 00 Höganäs, Sverige

Afdeling West-Brabant

Vergadering van 24 oktober.
Deze zaterdagmiddag stond in het teken van de Phyllo's. De heer de Looze had de moeite genomen om van Rotterdam naar het Zuiden af te dalen met een collectie prachtige dia's. Aan de hand van enkele botanische planten liet hij ons zien, dat de oorspronkelijke Epiphyllum over het algemeen wat plant noch wat bloei betreft een geweldenaar is onder de cactussen. Zijn nazaten dragen in het blad nog zeer duidelijk

delijk het visitekaartje mee, maar als men het geluk heeft er bloemen aan te krijgen, dan is het duidelijk, dat vooral duitse en belgische liefhebbers in het verleden, en Amerikaanse in het heden een enorm aantal hybriden hebben doen verschijnen. De meeste hybriden laten een prachtige bloemvorm gepaard aan stralende kleuren zien. De heer de Looze vertelde ons, dat zijn liefhebberij al van voor 1940 dateerde, maar dat de donkere jaren die daarop volgden, zijn mooie verzameling in slechte zin naar de knoppen hadden geholpen. Pas een drietal jaren geleden was hij opnieuw begonnen met zijn Phyllo's en zijn kas herbergt momenteel een respectabel aantal soorten. Naast opnamen van zijn eigen planten, liet hij ons ook een aantal dia's zien die hij in Engeland had gemaakt tijdens bezoeken aan vrienden. Ook voor degenen, die niet kapot zijn van Phyllo's, bracht deze middag voldoende aantrekkelijks en de vele opgekomen leden zullen zeker geen spijt hebben gehad van deze langbladige middag.

J. THEUNISSEN, 2e sekretaris
van Goghlaan 98, Roosendaal

Te koop gevraagd tegen elke prijs:
Succulenta 1947, 26e jaarg. nr. 1
idem 1954, 33e jaarg. nr. 2

Gezocht:

Cactus and Succulent Journal of America: alle jaargangen vóór 1965.
Cactus and Succulent Journal of Great Britain: Vol. 1-19 (1939-1957).
National Cactus and Succulent Journal: Vol. 1-22 (1946-1967).

DOKTER H. VERTONGEN
Hogeweg 61 - Erebodgem (België)

Gerhard Köhres

CACTUSSEN en CACTUSZADEN.

D.6106-Erzhausen/Darmstadt - Bahnstr. 101

Nieuwe zaadlijst 1971 op aanvraag.

karlheinz uhlig - kakteen

De zaden- en plantenlijst 1970 is verschenen.

Uittreksel uit onze plantenlijst 1970:

Mamillaria *agregia*, *albicoma*, *albiflora*, *alpina*, *aureilanata*, *aureilanata* var. *alba*, *barkeri*, *blossfeldiana*, *bombycina*, *boolii*, *brandegei*, *brauneana*, *buchenauii*, *cowperae*, *crucigera*, *denudata*, *dioica*, *dumetorum*, *esperanzensis*, *fasciculata*, *glassii*, *goldii*, *grahamii*, *gummifera*, *grusonii*, *haageana*, *halbingeri*, *huajuapensis*, *humboldtii*, *insularis*, *jaliscana*, *klissingiana*, *marnieriana*, *mercadensis*, *nana*, *napina*, *nunezii*, *oliviae*, *ochoterenai*, *painteri*, *pennispinosa*, *plumosa*, *rawlii*, *saboae*, *sartorii*, *schiedteana*, *schmollii*, *schwarzii*, *theresae*.

7053 ROMMELSHAUSEN

- KRS. WAIBLINGEN

- LILIENSTR. 5

D. BOUWMAN

Import - Export

GROTE SORTERING CACTUSSEN

EN PRIMA VETPLANTEN

Van Koppenweg 4 Naaldwijk Tel. 01740-5168

DRUKKERIJ VAN SPIJK N.V.

Postbus 210 - Venlo

Drukker van "Succulenta"

H. E. BORN

Alles voor de cactus- en orchideeën-liefhebber.

Gratis catalogus

D-5810 Witten-Bommern,
Elberfelderstr. 2, Deutschland

Succulentenkwekerij

H. van DONKELAAR

Werkendam - Tel. 01835 - 430

Vraagt sortiments- en zaadlijst 1970

Regelmatig nieuwe importen.

Zondags gesloten.

Voorzitter: Ir. A. F. H. BLAAUW, Bredaseweg 54, Rijsbergen N.Br.

Vice-voorzitter: S. K. Bravenboer, Kwartellaan 34, Vlaardingen.

Secretaresse-ledenadministratie: Mevr. E. A. M. VERDUIN-DE BRUYN, Koningsweg 2, Beekbergen. Tel. 05766 - 1840.

2e Secretaris: J. DE GAST, Graaf Gerhardstraat 10, Venlo.

Penningmeester: H. G. HELLENDORRN, Doornstraat 172a, Scheveningen, Postrek. 68 05 96 of rekening 35700703, Raiffeisenbank, Jacob Pronkstraat 6, Scheveningen.

Redacteur: A. F. H. Buining, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.).

2e Redacteur (voor vetplanten): F. U. A. Noltee, Gravenstraat 38, Dordrecht.

Bibliothekaris: J. MAGNIN, Kromhoutstraat 200, Rotterdam 14.

Het lidmaatschap kost voor leden in Nederland en België f 12,50 en voor leden in het buitenland f 15,— per jaar met GRATIS maandblad "Succulenta".

Kopij moet uiterlijk de 1e van de maand in het bezit van de redacteur zijn.